

Rockachtige klezmer en ragfijne muziek

Reportage

Meer populistische festivalacts naast avontuur en raffinement op de Music Meeting.

Van onze medewerkers
Frank van Herk en Ton Maas

NIJMEGEN Wie van de 24ste editie van de Nijmeegse Music Meeting alleen het openings- en slotconcert bijwoonde, had de indruk gekregen dat het ging om een fijnbe-naard evenement voor muzikale fijnproevers. Dat was echter tot op zekere hoogte het geval en precies daarin schuilt de spagaat waarin het festival zich bevindt. Sinds de Meeting enkele jaren geleden van de herfst naar het voorjaar en van binnen naar buiten verhuisde, is het nodige veranderd. Een deel van de programmering is er nadrukkelijk op gericht om een jonger publiek aan het festival te binden. Dat lijkt te lukken, al leverde het soms ook een mismatch op: muzikanten die probeerden hun publiek in beweging te krijgen, terwijl het merendeel daarvan overduidelijk was gekomen om te luisteren in plaats van loos te gaan op de dansvloer.

Mede dankzij het ongewoon zomerse weer was het vrij toegankelijke Park Brakkenstein op zondag en maandag gevuld met zon aanbiddende bezoekers. De kaartverkoop voor hoofdpodium De Kathedraal viel de eerste twee dagen echter nogal tegen. Blijkbaar vonden veel parkgangers het gratis aanbod op podium De Haai interessant genoeg. Artiësten als Trio Lavisso uit Guadeloupe, Nigun Trio uit Israël en Brothers in Time rekenen af met het oude imago van De Haai als podium voor acts van 'mindere' kwaliteit. De Meeting ging zaterdagmiddag van start met een mooi intiem, harmonieus samenkomen van snaarinstrumenten uit drie verschillende cul-

turen. Údspeler Driss El Maloumi uit Marokko, koraspeler Ballaké Sissoko uit Mali en Rajery uit Madagaskar - de groepsnaam 3MA was makkelijk te herleiden - op de valiha, een cilindervormige harp, speelden ragfijne patronen, soms klaterend, dan wat meer bezonnen, waarbij solo's en begeleiding in elkaar op gingen.

Ook de Klezematics overschrijden grenzen, die van de klezmer, en al jaren met succes. Ze zetten een stevig, rockachtig fundament onder het genre, en blazen het nieuw leven in met jazzy solo's. Voeg daarbij de cantoriale souststem van Lorin Sklamberg, en je hebt een perfecte festivalact, luisteraars en swingers allebei bedienend. Dat gold niet voor het saaie, eenvormige gebonk van Forró In The Dark, een Newyorkse poging tot modernisering van die Braziliaanse stijl, duidelijk op de voeten gericht, maar waar lauw op werd gereageerd. Ook Luisito Quintero's fantastische Venezolaanse percussie-ensemble oogstte zondag vooral statische bewondering. Een zaal vol latino's had een kolkende mensenmassa opgeleverd. Dat zoets ook op de Music Meeting wel degelijk mogelijk is, werd zondag-

avond overtuigend bewezen door Salsa Celtica. Deze tienkoppige formatie uit Schotland veegde de vloer aan met elk denkbaar vooroordeel dat niet-latino's er van zou kunnen weerhouden zich in te laten met Caribische stijlen. Zelfs de van huis uit stijve doedelzak bleek in deze stomende mix van salsa met jigs & reels een onweerstaanbare swingmachine.

Naast de meer populistische festivalacts die nieuw publiek moeten aanzuigen, brengt de Music Meeting gelukkig nog altijd avontuur en raffinement. Van dat laatste gaf zangeres Huong Thanh uit Vietnam zondag een fraai staaltje weg, bijgestaan door twee virtuoze instrumentalisten uit China en Japan. Halverwege hun optreden werd de ragfijne muziek van het trio verstoord door een soundcheck op het andere podium, maar door pijlsnel ingrijpen wisten medewerkers van het festival de overlast te beperken.

In een losjes verbonden tweeluik zetten koravirtuoos Toumani Diabaté en het ngoni-collectief van Bassekou Kouyaté uit Mali een zinderend sluitstuk neer in de finale op maandagavond. Eerder die avond had componist en percussionist Caito Marcondes uit São Paulo samen met zijn Connecting Orchestra - een gelegenheidscombinatie van het Arke String Quartet, trombonist Louk Boudesteijn en klarinettist Gabriele Mirabassi - het artistieke hoogtepunt van drie dagen Music Meeting afgeleverd. Door de licht schurende interactie tussen strijkers en trombone volledig uit te buiten en Mirabassi tot bijna voorbij de fysieke grenzen van zijn instrument te drijven, wist Marcondes een muzikaal spanningsveld te creëren dat het publiek in de afgeladen Kathedraal een vol uur lang ademloos gevangen hield.

24th Music Meeting, 10-12 mei,
Park Brakkenstein, Nijmegen.